

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 kwietnia 2015 r. powód J. M. domagał się zasądzenia od pozwanego Uniwersytetu (...)w L. na swoją rzecz kwoty 8851,89 zł tytułem odszkodowania za naruszające przepisy prawa rozwiązanie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że został zatrudniony przez pozwanego na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku asystenta w Katedrze (...)w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 21 kwietnia 2015 r. pracodawca rozwiązał z nim umowę o pracę na podstawie art. 52§1 pkt 1 kodeksu pracy, bez zachowania okresu wypowiedzenia, z powodu nie przeprowadzenia zajęć dydaktycznych – wykładów w dniu 22 lutego i 7 marca 2015 r., nie przeprowadzenia w przewidzianym wymiarze ćwiczeń w dniu 21 lutego 2015 r. oraz 7 marca 2015 r., przeprowadzenia zajęć w dniu 21 marca 2015 r. polegających wyłącznie na własnej pracy studentów oraz podania na wykładzie w dniu 22 marca 2015 r. nieaktualnych treści merytorycznych. Powód wyjaśnił, że opracował autorski program zajęć oparty na samodzielnej pracy studentów na zadane tematy a jego zajęcia kończyły się, gdy problematyka została wyczerpana (pozew k. 1-7).

Nadto w piśmie z dnia 8 grudnia 2015 r. J. M. podniósł, że zajęcia z hodowli lasu zostały mu powierzone mimo, że nie czuł się kompetentny w tej tematyce i miał zbyt mało czasu na przygotowanie się do zajęć. Z zapisów programu (...) nie wynikało aby te zajęcia były mu przypisane (pismo k. 155-159).

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu wg norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wyjaśnił, że powodowi powierzono prowadzenie zajęć na II roku studiów niestacjonarnych, na kierunku leśnictwo. Zgodnie z planem studiów były to zajęcia w postaci ćwiczeń i wykładów, które odbywały się w systemie weekendowym w formie zjazdów. W wyniku skarg studentów pozwany podjął informację, że wykład w dniu 22 lutego 2015 r. nie odbył się. To samo dotyczyło wykładu w dniu 8 marca 2015 r., co potwierdziła przeprowadzona hospitacja. Zajęcia w postaci ćwiczeń w dniach 21 lutego 2015 r. i 7 marca 2015 r. zostały przez powoda skrócone, gdyż nie zajęły czasu przewidzianego planem studiów. W dniu 21 marca 2015 r. ćwiczenia zostały przeprowadzone w ten sposób, że obowiązywała wyłącznie własna praca studentów, bez żadnej aktywności ze strony powoda. Nadto w dniu 22 marca 2015 r. powód podał nieaktualne dane statystyczne z 2003 r. w sytuacji gdy obowiązywały w tym zakresie dane z roku 2012, ogłoszone w Zarządzeniu nr 53 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 21.11.2011 r. Pozwany podkreślił, że plan studiów w zakresie zajęć z hodowli lasu na II roku studiów niestacjonarnych nie przewidywał seminarium lecz wykłady i ćwiczenia a obie te formy wymagają prezentowania wiedzy przez wykładowcę. Studia niestacjonarne są studiami odpłatnymi i brak realizacji zajęć naraża uczelnię na konieczność zwrotu czesnego lub jego części. Powód mimo przeprowadzonych rozmów nie zmienił podejścia do swoich obowiązków, przeciwnie groził przedstawicielom pozwanej uczelni negatywnymi konsekwencjami (odpowiedź na pozew k. 50-60).

Odnosząc się do zarzutów powoda, przedstawionych w piśmie z dnia 8 grudnia 2015 r. pozwany wyjaśnił, że J. M. zgodził się na prowadzenie zajęć z hodowli lasu i pobrał wynagrodzenie z tego tytułu. Gdyby tych zajęć nie przyjął, nie miałby pełnego pensum. W systemie (...) był ujęty jako osoba odpowiedzialna za te zajęcia a dostęp do tego systemu miał od początku zatrudnienia na pozwanej uczelni. W związku z tym miał możliwość w odpowiednim czasie sprawdzić jakie prowadzi zajęcia i się do nich przygotować. Jednocześnie pozwany stanowczo zaprzeczył aby dziekan wydziału kiedykolwiek zgodził się na „luźne prowadzenie zajęć” wg autorskiego programu powoda, niezgodnego z planem studiów i rozkładem zajęć (pismo k. 171-179).

W toku sprawy powód popierał powództwo zaś pełnomocnik pozwanego nie uznawał powództwa i wnosił o jego oddalenie. Powód nie wyraził zgody na propozycje ugodowego załatwienia sporu, polegające na zmianie formy rozwiązania umowy w wydanym mu przez pozwaną uczelnię świadectwie pracy (k. 182v.).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powód J. M. został zatrudniony w pozwanym Uniwersytecie (...) w L. w oparciu o umowę o pracę na czas określony od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2017 r. na stanowisku asystenta w Katedrze (...) na Wydziale (...) w pełnym wymiarze czasu pracy (bezsporne- umowa o pracę k. B1 akt osobowych powoda).

W roku akademickim 2013/2014 powód miał powierzone zajęcia z gospodarki zadrzewieniowej i wartości użytkowych drewna na studiach niestacjonarnych (w systemie weekendowym) oraz stacjonarnych (w systemie dziennym). Prowadził też ćwiczenia z hodowli lasu na III roku studiów niestacjonarnych. Do jego pracy w tym czasie nie było zastrzeżeń (zeznania świadka K. K. k. 133 v., świadka C. S. k. 132, częściowo zeznania powoda J. M. k. 189).

W trakcie zatrudnienia u pozwanego powód zawarł umowę o pracę z jednostką budżetową (...) Miejskie (...) na stanowisku główny specjalista w pełnym wymiarze czasu pracy. Przez pewien okres wykonywał także obowiązki p.o. dyrektora Parku (...) w P.. W związku z tym powód zadeklarował, że w następnym roku akademickim chce prowadzić zajęcia na studiach niestacjonarnych (w systemie weekendowym), bo musi dojeżdżać z W. do L. (zeznania powoda J. M. k. 189).

J. M. ma tytuł doktora nauk leśnych, magistra leśnictwa oraz inżyniera gospodarki przestrzennej. Deklarując chęć zatrudnienia na pozwanej uczelni nie wskazywał, że w jakimkolwiek z tematów realizowanych na stanowisku asystenta w Wydziale A. czuje się niekompetentny (wniosek o zatrudnienie, kwestionariusz osobowy, curriculum vitae - k. A1-3 akt osobowych powoda).

W miesiącu lutym 2015 r. dziekan Wydziału A. K. K. podjął decyzję o powierzeniu powodowi w II semestrze zajęć z hodowli lasu na II roku studiów niestacjonarnych, w tym wykładów. Gdyby powód tych zajęć nie realizował nie miałby obowiązującego go pensum godzin. W dniu 9 lutego 2015 r. K. K. poprosił dr A. S., aby przekazała powodowi, żeby przyszedł do niego na rozmowę w tej sprawie po godz. 13.00. A. S. przekazała J. M., że będzie miał powierzone zajęcia z hodowli lasu na studiach niestacjonarnych i że dziekan chce z nim porozmawiać. Powód już wcześniej dowiedział się od dr M. K., że dla niego są przewidziane zajęcia z hodowli lasu. Czekał tego dnia na dziekana do godziny 13.00 a następnie uznał, że musi już wracać do W.. Powód w rozmowie z dr S. nie mówił, że nie podejmie się zajęć z hodowli lasu lub, że nie czuje się niekompetentny w tej dziedzinie (zeznania świadka K. K. k. 133v.-134, k. 185v.-186, świadka A. S. k. 186v., częściowo zeznania powoda J. M. k. 188).

W związku z tym dziekan K. K. przydzielił powodowi te zajęcia. Informacja o tym, jakie zajęcia realizuje konkretny pracownik naukowy jest umieszczana w systemie komputerowym (...). Także zajęcia z hodowli lasu przydzielone powodowi zostały uwidocznione w tym systemie. (...) ten pokazuje, że dana osoba realizuje określone zajęcia tylko do momentu, gdy przydział nie zostanie zmieniony. Wydruk z systemu w późniejszym czasie odzwierciedla zawsze dokonane zmiany. Każdy pracownik naukowy ma dostęp do tego systemu po zalogowaniu się. Powód taki login uzyskał z chwilą zatrudnienia na uczelni. Nadto informacja o terminach realizowanych zajęć i osobie prowadzącej zajęcia jest umieszczana w odpowiedniej zakładce na stronie uniwersytetu. W Wydziale A. zajmuje się tym dr M. K.. Powód zgłosił do niej najpóźniej w dniu 17 lutego 2015 r. wniosek o zmianę godziny wykładów z hodowli lasu, tak aby mógł dogodnie wrócić do W.. Wniosek ten został uwzględniony i M. K. dokonała takiej zmiany na stronie internetowej uczelni w dniu 17 lutego 2015 r. (zeznania świadka A. S. k. 186v., świadka M. K. k. 187).

Powód przyjął obowiązek prowadzenia zajęć z zakresu hodowli lasu na II roku studiów niestacjonarnych gdyż opracował program dla studentów, stawiał się na pierwsze zajęcia, przedstawił program i swoje wymagania, za zajęcia pobrał wynagrodzenie (fakt nie kwestionowany przez powoda - k. 103v.).

Zajęcia z zakresu hodowli lasu na II roku studiów niestacjonarnych były przewidziane zgodnie z programem studiów w formie 7 zjazdów. Zjazdy odbywały się w systemie weekendowym - w soboty odbywały się ćwiczenia 3 razy po 45 minut z każdą z grup a w niedziele wykłady. Zajęć w formie seminarium plan studiów nie przewidywał. Wykłady polegają na tym, że wiedzę prezentuje w całości wykładowca, ćwiczenia to praca wspólna pod kierunkiem prowadzącego zajęcia a seminaria polegają na tym, że to studenci prezentują swoją wiedzę np. w formie przygotowanych referatów. Studia niestacjonarne na kierunku leśnictwo mają charakter odpłatny - 1600 zł za semestr. Studiuje tam dużo osób, którym naukę opłaca pracodawca – z reguły są to nadleśnictwa. Osoby te mają już duży zasób wiedzy praktycznej a na studia są kierowane celem pogłębienia wiedzy. Studenci niestacjonarni przyjeżdżają na zajęcia z terenu. W przypadku gdy zajęcia się nie odbędą, uczelnia może być zobowiązana do zwrotu czesnego lub jego części (zeznania świadka C. S. k. 132, świadka K. K. k. 133v.-134, świadka D. U. k. 135, świadka M. S. k. 130, świadka N. K. k. 131).

W dniu 21 lutego 2015 r., zgodnie z planem studiów i rozkładem zajęć na II roku studiów niestacjonarnych na kierunku leśnictwo, były przewidziane odrębnie zajęcia z hodowli lasu i gospodarki zadrzewieniowej. Miały trwać 2 godziny i 25 minut dla każdej z grup (3x 45 min). Powód połączył te zajęcia i w ciągu około 1 godziny przedstawił tzw. sylabus czyli rozkład zajęć w czasie kolejnych zjazdów oraz swoje wymagania. W związku z tym studenci musieli czekać około godziny na kolejne zajęcia z innym wykładowcą, jakie mieli zaplanowane jeszcze tego dnia. Na tych sobotnich zajęciach powód powiedział, że w czasie wykładu w dniu następnym studenci mają udać się do biblioteki i przygotowywać samodzielnie temat (częściowo zeznania powoda J. M. k. 187v., zeznania świadka M. S. k. 129v.- 130, świadka N. K. k. 131).

Następnego dnia 22 lutego 2015 r. powód nie stawiał się na wykład. Studenci udali się do biblioteki, ale była zamknięta gdyż była to niedziela. W związku z tym siedzieli na korytarzu, oczekując na kolejny wykład. Sytuacja powtórzyła się na ćwiczeniach w sobotę dnia 7 marca 2015 r. Powód z zaplanowanych odrębnych zajęć z gospodarki zadrzewieniowej i hodowli lasu zrobił jedno zajęcia, skracając je do około 1 godziny. W niedzielę był nieobecny na wykładzie, studenci siedzieli na korytarzu oczekując na kolejne zajęcia. Na ćwiczeniach w dniu 21 marca 2015 powód przeprowadził sprawdzian z dwóch poprzednich zajęć, ale studenci oddali puste kartki. Kolokwium trwało 20 minut i przez pozostały czas obowiązywała praca własna studentów - powód w ogóle nie zawierał głosu. W dniu następnym - 22 marca na wykładzie J. M. przedstawił nieaktualne dane z „zasad hodowli lasu” - zamiast danych statystycznych z 2012 r. przedstawił dane z 2003 r. (częściowo zeznania powoda J. M. k. 187v., zeznania świadka M. S. k. 129v.- 130, świadka N. K. k. 131).

W związku z powyższą sytuacją studenci, już po pierwszym zjeździe, wnieśli do dziekana pismo ze skargą na powoda, prosząc o odsunięcie go od zajęć. Przeprowadzona przez prodziekana C. S., odpowiedzialnego za leśnictwo, hospitalizacja w dniu 8 marca (wykład) potwierdziła nieobecność powoda. C. S. po przybyciu pod salę wykładową stwierdził, że wykładu nie ma a „studenci wałęsają się po korytarzu”. Prodziekan C. S. przeprowadził z powodem czterokrotnie rozmowę celem załagodzenia konfliktu. Powód nie widział nic stosownego w swoim zachowaniu. Powoływał się na to, że jest dyrektorem w jakimś urzędzie w W., groził nawet, że spowoduje likwidację kierunku leśnictwo na pozwanym Uniwersytecie. W związku z tym prodziekan S. poinformował o sprawie dziekana K. K.. (...) Wydziału na posiedzeniu w dniu 25 marca 2015 r. jednomyślnie poparła jego wniosek o odsunięcie powoda od zajęć (zeznania świadka C. S. k. 132, pisma i arkusz hospitacyjny k.n. akt osobowych powoda, zeznania świadka M. S. k. 129v.-130v., świadka N. K. k. 131., wyciąg z protokołu posiedzenia RW - k. 14C akt osobowych powoda).

W dniu 21 kwietnia 2016 r. pozwana uczelnia doręczyła powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie art. 52§1 pkt 1 kp bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych - nie przeprowadzenia zajęć dydaktycznych w postaci wykładów w dniu 22 lutego i 8 marca 2015 r., nie przeprowadzenia w przewidzianym wymiarze ćwiczeń w dniu 21 lutego 2015 r. oraz 7 marca 2015 r., przeprowadzenia zajęć w dniu 21 marca 2015 r. polegających wyłącznie na własnej pracy studentów oraz podania na wykładzie w dniu 22 marca 2015 r. nieaktualnych treści merytorycznych (rozwiązanie umowy o pracę k C17 akt osobowych powoda).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, gdyż nie były one kwestionowane przez strony, poza spornym wydrukiem z systemu (...) (k. 122-126). W tym zakresie

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia świadków K. K., M. K. i A. S., z których wynika, że wydruk zrobiony w dniu 18.11.2015 r. nie odzwierciedla już danych z okresu zatrudnienia i prowadzenia zajęć przez powoda. Nadto bez znaczenia dla sprawy pozostaje czy powód był umieszczony w tym systemie jako osoba odpowiedzialna za sporne zajęcia, bo nie ulega wątpliwości, że je realizował.

Sąd obdarzył wiarą w całości zeznania wszystkich świadków, gdyż są logiczne stanowcze, nawzajem się potwierdzają i uzupełniają.

Sąd tylko częściowo uznał za wiarygodne twierdzenia powoda tj. w zakresie w jakim nie pozostają one w sprzeczności z relacją świadków. W pozostałym zakresie Sąd uznał zeznania J. M. za niewiarygodne gdyż nie znajdują oparcia w dowodach a przede wszystkim brak im logiki. Za całkowicie nieracjonalny należy uznać zarzut, że powód miał narzucone zajęcia z hodowli lasu i nie zdążył się do nich należycie przygotować. Tak jak wskazano, J. M. ma kwalifikacje formalne do prowadzenia takich zajęć, rozpoczął ich prowadzenie i pobrał za okres tej pracy pełne wynagrodzenie. Nikomu nie zgłaszał problemów z przygotowaniem się do zajęć. W ocenie Sądu miał też odpowiedni czas od 9 lutego do 21 lutego, aby przygotować się zarówno do ćwiczeń jak i wykładów, zwłaszcza że ćwiczenia z hodowli lasu prowadził już we wcześniejszym okresie. Sam powód przyznał, że opracował program tych zajęć, przy czym za całkowite curiosum należy uznać założenie, że wykłady i ćwiczenia mają polegać na pracy własnej studentów, bez udziału wykładowcy lub bez jego jakiegokolwiek aktywności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo wniesione przez J. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że pozwany pracodawca miał podstawy do rozwiązania umowy o pracę z powodem w trybie art. 52§1 pkt 1 kodeksu pracy.

Stosownie do treści tego przepisu pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

W użytym w art. 52 § 1 pkt 1 kp pojęciu „ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych” mieszczą się trzy elementy, które muszą wystąpić łącznie. Są to: bezprawność zachowania pracownika, naruszenie albo zagrożenie interesów pracodawcy, a także zawinienie pracownika. Odnosnie stopnia winy pracownika, uzasadniającego dyscyplinarne rozwiązanie umowy o pracę, w orzecznictwie sądowym ukształtował się jednolity pogląd, że powinna się ona przejawiać w umyślności (złej woli) lub rażącym niedbalstwie pracownika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2011 roku, III PK 72/10 LEX nr 901629).

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje, że do obowiązków powoda, jako asystenta, należało przeprowadzenie zajęć ze studentami, powierzonych mu przez pozwaną uczelnię.

Nie budzi też wątpliwości Sądu, że zajęcia w formie wykładu polegają na prezentacji wiedzy przez nauczyciela akademickiego a zajęcia w postaci ćwiczeń wymagają jego aktywnego udziału.

Nie stawienie się bez usprawiedliwienia na wykład przez nauczyciela akademickiego i zlecenie studentom pracy własnej świadczy o rażącym niedbalstwie ze strony pracownika uczelni. Tak samo należy potraktować skracanie zajęć (łączenie dwóch różnych przedmiotów) niezgodnie z rozkładem zajęć i planem studiów, zwłaszcza w sytuacji gdy nie prowadzi to do wyczerpania tematu. Oddanie przez studentów II roku leśnictwa w dniu 21 marca 2015 r. podczas kolokwium pustych kartek świadczy o tym, że poprzednie zajęcia nie osiągnęły takiego skutku. Przypisywanie w tym zakresie winy studentom może mieć miejsce tylko wówczas, gdy nauczyciel akademicki zrealizował pełne zajęcia. Podobnie przeprowadzenie ćwiczeń po tak miążdzącym wyniku sprawdzianu, w milczeniu i bez żadnego zaangażowania nauczyciela akademickiego wskazuje na co najmniej rażące niedbalstwo w wykonywaniu obowiązków nauczyciela akademickiego.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że J. M. nie przeprowadził wykładów w dniu 22 lutego i 8 marca 2015 r., nie przeprowadził w przewidzianym wymiarze ćwiczeń w dniu 21 lutego 2015 r. oraz 7 marca 2015 r., przeprowadził zajęcia w dniu 21 marca 2015 r., polegające wyłącznie na własnej pracy studentów. Okoliczności sprawy wskazują na wyjątkowe nasilenie złej woli ze strony powoda, gdyż mimo czterokrotnych rozmów z prodziekanem nie widział nic niestosownego w swoim zachowaniu.

Dla porządku należy wskazać, że podanie na wykładzie w dniu 22 marca 2015 r. nieaktualnych treści merytorycznych nie mogło samo w sobie uprawniać do dyscyplinarnego rozwiązania umowy o pracę z nauczycielem akademickim, bo nie można wykluczyć (tak jak wskazuje powód), że było wynikiem błędu, czyli zwykłego niedbalstwa.

Zachowanie powoda jako nauczyciela akademickiego naruszało istotne interesy pozwanej uczelni. Poza kwestiami wizerunkowymi narażało uczelnię na konieczność zwrotu czesnego lub jego części.

W świetle powyższego należy uznać, że Uniwersytet (...)w L. miał podstawy do dyscyplinarnego rozwiązania umowy o pracę zawartej z J. M.. Dlatego powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną z tego tytułu od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego według stawki wynikającej z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U z 2002 r. nr 163 poz.1349).

Z tych względów i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.